

La infància: és una prioritat al teu municipi?

Hi ha 24 milions d'infants a Europa en risc de pobresa. La xifra és prou clara i contundent però sembla que no sacseja prou perquè, 30 anys més tard de l'aprovació de la Convenció de l'ONU sobre els Drets de l'Infant, encara hi ha nens i nenes que no tenen garantits molts dels seus drets. La convenció reconeix que els infants han de ser protegits i, a la vegada, que són posseïdors de drets polítics i socials. Però a Catalunya, a l'estat espanyol i a Europa els infants encara no són tractats com a subjectes de ple dret.

El 26-M és molt a prop i per a la PINCAT és una oportunitat per situar la infància com a prioritat en l'agenda política i per insistir en un concepte clau: la inversió en infància com a garantia de drets. Les entitats socials hi persistim perquè esperem que de les eleccions municipals en sorgeixin governs locals que pensin en clau d'infància, i això no vol dir només fer polítiques per als infants sinó incloure aquesta perspectiva en les seves polítiques i promoure unes veritables "ciutats amigues de la infància", com recomana l'ONU i certifica l'Unicef.

Pensar en clau d'infància vol dir desenvolupar aquestes polítiques amb els mateixos infants i adolescents i fomentar, d'una manera real, la seva participació en la planificació de totes les mesures, però sobretot en aquelles que van adreçades a ells. Cal que els governs locals incorporin la seva veu en totes les qüestions municipals a través de mecanismes de participació i presa de decisions, molts

ja existents. No és ni complicat ni costós, és només qüestió de voluntat política.

Desenvolupar polítiques que garanteixin la igualtat d'oportunitats no s'ha de veure com una despesa municipal, ben al contrari, és una inversió de futur. Els municipis han d'emprendre mesures d'acció positiva en infants, adolescents i joves, especialment aquells en situació de més vulnerabilitat, per raó de discapacitat, origen, salut, gènere o condicions socioeconòmiques. També és necessària una atenció especial al jovent que inicia la transició cap a la vida adulta, sobretot aquell que surt del sistema de protecció i requereix una prestació i un acompanyament professional a través de plans individualitzats.

ANNA SUÑER

COORDINADORA DE LA PINCAT
(PLATAFORMA D'INFÀNCIA DE CATALUNYA)

Cal impedir que cap infant vegi vulnerat el seu dret a un habitatge digne

Una inversió de futur també implica assegurar que els infants puguin accedir als menjadors escolars, així com a les activitats extraescolars i de lleure en igualtat de condicions. A més, cal donar suport a les famílies en risc d'exclusió promovent mesures i creant dispositius que ajudin a la conciliació de la vida laboral i familiar, i donant-los suport i acompanyament en la seva tasca parental.

Perquè els infants i els joves tinguin una vida digna i plena és evident que necessiten tenir cobertes les seves necessitats bàsiques:

En educació, invertir en infància és reforçar, diversificar i avançar cap a l'accés universal als serveis educatius de 0 a 3 anys, sobretot en els barris amb més necessi-

tats socials. També vol dir desenvolupar mesures concretes i preventives per lluitar contra l'absentisme i el fracàs escolar, inclouent-hi els programes Noves Oportunitats per a adolescents de 16 a 18 anys que han abandonat el sistema educatiu.

En habitatge, invertir en infància és impedir que cap nen vegi vulnerat el seu dret a un habitatge digne i assequible i a l'energia. Cal que els municipis s'hi impliquin a fons i que reforcin totes aquelles polítiques vinculades a aquest àmbit. Evitem que cap infant sigui desnonat de casa seva i evitem els talls energètics, especialment a les famílies amb fills a càrrec.

I en salut, invertir en infància és garantir el dret als serveis de salut, a la prevenció, a la informació, l'assessorament i l'educació, així com al desenvolupament d'actituds i hàbits saludables, prioritant infants i joves en situació de vulnerabilitat.

Per fer totes aquestes polítiques, les entitats socials ens oferim a seguir anant de bracet amb els governs locals perquè hem estat i som facilitadores d'espais de participació i generació de valors, detectores de les necessitats i vetlladores de la prevenció de riscos.

¿Volem uns municipis per a la infància? ¿Municipis veritablement inclusius, igualitaris i amb aquesta perspectiva d'infància, adolescència i joventut? Doncs passem de la interrogació *Són per a tu una prioritat?*, el títol del document de la PINCAT amb 47 propostes electorals per al 26-M, a una afirmació: els infants són el nostre futur i la nostra prioritat.

XAVIER BERTRAL

CARTES I MISSATGES

Sobre la nova llei de fitxatge a la feina

El pròxim dia 12 de maig entra en vigor una llei que regularà i verificarà els horaris dels treballadors durant la seva jornada laboral. D'entrada, suposa una mesura necessària per poder controlar aquelles empreses que tenen com a política habitual l'allargament de la jornada dels seus empleats, moltes vegades sense remunerar, i aquelles que fan ús del contracte a temps parcial quan, en realitat, els treballadors desenvolupen una jornada completa.

En canvi, la nova mesura podria comportar un pas enrere en polítiques laborals tan avantguardistes com el treball flexible (inclòs el teletreball), els models d'activitat independent, com també la productivitat i la valoració per objectius o resultats. És a dir, aquelles que han esdevingut noves fórmules de recompensa per als treballadors.

En resum, em sembla una proposta amb bones intencions, sempre que hi hagi una aplicació efectiva, però que hauria d'anar

acompanyada d'una fórmula que vagi orientada cap a les noves tendències de l'ocupació i l'augment de la productivitat i no al mer presencialisme. ¿Serà possible?

ARMANDO CORROCHANO MOYA
RIPOLLET

I el Barça femení?

Que el Barça perdés 4-0 contra el Liverpool a les semifinals de la Lliga de Campions és una notícia sabuda arreu del món. M'agradaria recordar, però, que l'equip femení culer sí que s'ha classificat per a la final de la mateixa competició. Només com a dada. Deixem de lamentar-nos ja. Si som culers, som culers per a tot i per a tothom.

ESTER VALLÈS PIÑOL
L'ARBOÇ

L'edat legal per votar

Tinc 17 anys. Faré els 18 al setembre i m'estic perdent totes les eleccions. No hi puc participar perquè encara no puc votar. És una cosa que fins ara mai m'havia plantejat, però que últimament em fa

molta ràbia. Si als 16 anys ja som adults per acabar l'ensenyament obligatori i per treballar, ¿com és que no se'ns considera prou adults per poder participar en la democràcia? Som molts els joves que amb 16 anys ja tenim una idea formada del que ens agrada i del que no de la nostra societat, del que volem per al nostre futur, de les prioritats que volem que tinguin els nostres polítics... i, en canvi, no podem expressar-ho votant.

Es qüestiona el repartiment de vots que es fa en funció de la llei d'Hondt però no he sentit ningú en els últims mesos que hagi demanat seriosament que els joves a partir dels 16 anys puguin votar. ¿Creuen que no ens interessa? ¿Creuen que no estem capacitats? Jo penso que la majoria de joves estem igual de capacitats o d'incapacitats que la resta de votants. De fet, hi ha gent amb més de 18 anys que no té cap mena d'interès per votar, però poden fer-ho si volen. M'agradaria que algú fes una proposta seriosa en aquest sentit... i em donés alguna resposta. No sé per què no se'n parla.

BERTA MANTECA NEBOT
BARCELONA

Sobre la maternitat

Embarassada de 26 setmanes llegeixo el dossier sobre maternitat publicat a l'ARA aquest cap de setmana i em vaig traient de sobre el pes psicològic que fa temps que arrossego. Sense voler dramatitzar, no sento aquesta felicitat absoluta que se suposa que he de sentir pel fet d'estar gestant una vida dins meu. I amb la lectura del dossier m'adono que m'he estat autoinculpant per aquest fet.

Per això agraeixo que es parli de les diverses cares de la maternitat. Que siguin les mateixes dones les que escriguin el relat. Que es visibilitzin i respectin les dones que decideixen no tenir fills. Que es tractin temes tabú com voler tenir un fill i no poder o el dol perinatal.

NÚRIA FABRA
SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://twitter.com/diariARA) facebook.com/diariARA [@cartes@ara.cat](mailto:cartes@ara.cat) Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat